

“Christus Vivit”, l’Exhortació del papa als joves en 75 cites

Dm, 2/04/2019 per Catalunya Religió

(CR) Una lectura ràpida al nou document del papa Francesc adreçat als joves. *Christus Vivit* és l’Exhortació Apostòlica que recull les conclusions del Sínode sobre els joves que es va celebrar el passat octubre a Roma després d’una extensa consulta mundial. El text del papa Francesc s’ha presentat aquest dimarts al Vaticà. Resumim les principals idees i frases del Papa a través de les cites del document.

És el cinquè document de magisteri extens que publica el papa Francesc després del programàtic [Evangelií Gaudium](#), de [Laudato si'](#) sobre l’ecologia, d’[Amoris Laetitia](#) sobre la família, i la [Gaudete et Exsultate](#) sobre la santedat.

Exhortació apostòlica postsinodal Christus Vivit

Francesc als joves i tot el Poble de Déu

2. Ell està dins teu, Ell està amb tu i mai se’n va. Per més que te n’allunyis, allà hi ha el Ressuscitat, cridant-te i esperant-te per tornar a començar. Quan et sentis envellit per la tristesa, les rancúnies, les pors, els dubtes o els fracassos, Ell hi serà per tornar-te la força i l’esperança.

4. La meua paraula estarà carregada de milers de veus de creients de tot el món que van fer arribar les seves opinions al Sínode. També els joves no creients, que van voler participar amb els seves reflexions, han proposat qüestions que em van plantejar noves preguntes.

Capítol Primer

Què diu la Paraula de Déu sobre els joves?

9. La glòria de **la joventut és al cor més que en la força física** o en la impressió que un provoca en els altres.

13. Jesús, l'eternament jove, vol regalar-nos un cor sempre jove. [...] Això vol dir que **la veritable joventut és tenir un cor capaç d'estimar**.

15. Un jove no pots estar desanimat, li és propi somiar coses grans, buscar horitzons amplis, atrevir-se a més, voler menjar-se el món, ser capaç d'acceptar propostes desafiantes i desitjar aportar el millor de si mateix per construir alguna cosa millor. Per això insisteixo als joves que **no es deixin robar l'esperança**.

19. Un pot passar la joventut distret, volant per la superfície de la vida, adormit, incapaç de conrear relacions profundes i d'entrar en el més profund de la vida. D'aquesta manera prepara un futur pobre, sense substància. O un pot gastar la joventut per conrear coses belles i grans, i així prepara un futur ple de vida i de riquesa interior.

Capítol segon

Jesucrist sempre jove

La joventut de Jesús

23. Jesús va donar la seva vida en una etapa que avui es defineix com la d'un adult jove.

28. No cal pensar que Jesús fos un adolescent solitari o entotsolat. La seva relació amb la gent era la d'un jove que compartia la vida d'una família ben integrada al poble. [...] Ningú el mirava com un jove estrany o separat dels altres.

30. Res d'això hauria de ser ignorat en la pastoral juvenil, per **no crear projectes que aïllin als joves de la família i del món, o que els converteixin en una minoria selecta** i preservada de tot contagi. Necessitem més aviat projectes que els enforteixin, els acompanyin i els llancin a la trobada amb els altres, al servei generós, a la missió.

Una Església que es deixa renovar

35. Demanem al Senyor que alliberi l'Església dels que volen envellir-la, esclerotitzar-la en el passat, aturar-la, tornar-la immòbil. També demanem que l'alliberi d'una altra temptació: **creure que és jove perquè cedeix a tot el que el món li ofereix**, creure que es renova perquè amaga el seu missatge i es mimetitza amb els altres. No. És jove quan és ella mateixa.

37. Són precisament els joves els que poden ajudar l'Església a mantenir-se jove, a no caure en la corrupció, a no quedar-se, a no enorgullir-se, a no convertir-se en secta, a ser més pobre i testimonial, a estar a prop dels darrers i descartats, a lluitar per la justícia, a deixar-se interpel·lar amb humilitat.

Una Església atenta als signes dels temps

39. És necessari que l'Església no estigui massa pendent de si mateixa, sinó que reflecteixi sobretot a Jesucrist. Això implica que reconegui amb humilitat que **algunes coses concretes han de canviar, i per això necessita també recollir la visió i fins i tot les crítiques dels joves.**

41. Si bé hi ha joves que gaudeixen quan veuen una Església que es manifesta humilment segura dels seus dons i també capaç d'exercir una crítica lleial i fraterna, altres joves reclamen una Església que escolti més, que no es passi condemnat el món. No volen veure a una Església callada i tímida, però tampoc que estigui sempre en guerra per dos o tres temes que l'obsessionen. [...] Una Església a la defensiva, que perd la humilitat, que deixa d'escoltar, que no permet que la qüestionin, perd de la joventut i es converteix en un museu.

42. Una Església viva pot reaccionar fent atenció a les legítimes reivindicacions de les dones que demanen més justícia i igualtat. Pot recordar la història i **reconèixer una llarga trama d'autoritarisme per part dels homes, de sotmetiment, de diverses formes d'esclavitud, d'abús i de violència masclista.** Amb aquesta mirada serà capaç de fer seus aquests reclams de drets, i farà la seva aportació amb convicció per a una major reciprocitat entre homes i dones, encara que no estigui d'acord amb tot el que proposin alguns grups feministes.

Maria, la noia de Natzaret

44. **¡Maria no va comprar una assegurança de vida!** ¡Maria se la va jugar i per això és forta, per això és una *influencer*, és la *influencer* de Déu!

Capítol tercer

Vosaltres sou l'ara de Déu

64. Després de recórrer la Paraula de Déu, **no podem dir només que els joves són el futur del món.** Són el present, l'estan enriquint amb la seva aportació.

66. Avui els adults correm el risc de fer un llistat de calamitats, de defectes de la joventut actual. Alguns podran aplaudir perquè semblem experts en trobar punts negatius i perills. Però quin seria el resultat d'aquesta actitud? Més i més distància, menys proximitat, menys ajuda mútua.

Algunes coses que els passen a els joves

71. La joventut no és una cosa que es pugui analitzar en abstracte. En realitat, **"la joventut" no existeix, existeixen els joves amb les seves vides concretes.**

75. No siguem una Església que no plora davant d'aquests drames dels seus fills joves. Mai ens hi acostumem, perquè qui no sap plorar no és mare. [...] El pitjor que podem fer és aplicar la recepta de l'esperit mundà que consisteix en anestesiar els joves amb altres notícies, amb altres distraccions, amb banalitats.

76. Us convido a que cadascú es pregunti: **He après a plorar?** He après a plorar quan veig un nen amb fam, un nen drogat al carrer, un nen que no té casa, un nen abandonat, un nen abusat, un nen usat per una societat com esclau?

Desitjos, ferides i recerques

82. En el nostre temps els avenços de les ciències i de les tecnologies biomèdiques incideixen sobre la percepció del cos, induint a la idea que es pot modificar sense límit. [...] Pot portar-nos a oblidar que la vida és un do, i que som éssers creats i limitats, que **fàcilment podem ser instrumentalitzats pels qui tenen el poder tecnològic.**

84. En alguns joves reconeixem un desig de Déu, encara que no tingui tots els contorns del Déu revelat. En altres podrem albirar un somni de fraternitat, que no és poca cosa. [...] Es tracta de veritables punts de partida, fibres interiors que esperen amb obertura una paraula d'estímul, de llum i d'alè.

L'ambient digital

86. Ja no es tracta només d'“utilitzar” instruments de comunicació, sinó de viure en una cultura àmpliament digitalitzada, que afecta de manera molt profunda la noció de temps i d'espai, la percepció d'un mateix, dels altres i del món, la manera de comunicar, d'aprendre, d'informar-se, d'entrar en relació amb els altres.

87. D'altra banda, l'entorn digital és un context de participació sociopolítica i de ciutadania activa, i pot facilitar la circulació d'informació independent capaç de tutelar eficaçment a les persones més vulnerables posant de manifest les violacions dels seus drets.

90. Els joves d'avui són els primers a fer aquesta síntesi entre allò personal, allò propi de cada cultura, i allò global. Però això requereix que aconseguixin **passar del contacte virtual a una bona i sana comunicació.**

Els immigrants com a paradigma del nostre temps

91. Els immigrants ens recorden la condició originària de la fe, és a dir la de ser “forasters i pelegrins a la terra” (He 11,13).

93. Les històries dels immigrants també són històries de trobada entre persones i entre cultures: per a les comunitats i les societats a les que arriben són una oportunitat d'enriquiment i de desenvolupament humà integral de tots.

94. Demano especialment als joves que **no caiguin en les xarxes dels que volen enfrontar-los a altres joves que arriben als seus països**, fent-los veure com a éssers perillosos i com si no tinguessin la mateixa inalienable dignitat de tot ésser humà.

Posar fi a tot tipus d'abusos

96. La universalitat de la plaga dels abusos sexuals a menors, alhora que confirma la seva gravetat en les nostres societats, no disminueix la seva monstrositat dins l'Església, i en la justificada ràbia de la gent l'Església veu el reflex de la ira de Déu, traït i bufetejat.

97. Ja no s'ha abandonar la decisió d'aplicar les accions i sancions tan necessàries. I tot això amb la gràcia de Crist. **No hi ha marxa enrere.**

98. Hi ha diversos tipus d'abusos: de poder, econòmic, de consciència,

sexual. [...] Un esperit clericalista exposa a les persones consagrades a perdre el respecte pel valor sagrat i inalienable de cada persona i de la seva llibertat.

99. Vull expressar amb afecte i reconeixement **la meva gratitud cap als qui han tingut la valentia de denunciar el mal patit**: ajuden a l'Església a prendre consciència del que ha passat i de la necessitat de reaccionar amb decisió. Però també mereix un especial reconeixement l'obstinació sincera d'innombrables laics, sacerdots, consagrats i bisbes que cada dia es lliuren amb honestedat i dedicació al servei dels joves.

101. L'Església camina com és, sense fer-se cirurgies estètiques. No tem mostrar els pecats dels seus membres, que de vegades alguns d'ells intenten dissimular, davant la llum ardent de la Paraula del Evangeli que neteja i purifica.

Hi ha sortida

110. Els joves, vosaltres, units teniu una força admirable. Quan s'entusiasmen per una vida comunitària, són capaços de grans sacrificis pels altres i per la comunitat. En canvi, **l'aïllament els debilita i els exposa als pitjors mals** del nostre temps.

Capítol quart

El gran anunci per a tots els joves

112. Abans de res vull dir a cadascú la primera veritat: "Déu t'estima". Si ja ho havies escoltat és igual, **t'ho vull recordar: Déu t'estima**. Mai ho dubtis, més enllà del que et passi a la vida. En qualsevol circumstància, ets infinitament estimat.

115. Has de confiar en el rècord de Déu: **la seva memòria no és un "disc dur" que registra i emmagatzema totes les nostres dades**, la seva memòria és un cor tendre de compassió, que s'alegra eliminant definitivament qualsevol vestigi del mal. No vol portar el compte dels teus errors i, en tot cas, t'ajudarà a aprendre alguna cosa també de les teves caigudes. Perquè t'estima.

122. Joves estimats, vosaltres, no teniu preu! No sou peces de subhasta! Si us plau, no us deixeu comprar, no us deixeu seduir, no us deixeu esclavitzar per les colonitzacions ideològiques que ens fiquen idees al cap i al final ens tornem esclaus, dependents, fracassats de la vida. Vosaltres no teniu preu: heu de repetir-ho sempre: no estic en una subhasta, no tinc preu. Sóc lliure, sóc lliure! Enamoreu-vos d'aquesta llibertat, que és la que ofereix Jesús.

131. Necessites amor? No ho trobaràs en la disbauxa, utilitzant els altres, posseint els altres o dominant-los. El trobaràs d'una manera que veritablement et farà feliç. **Busques intensitat? No la viuràs acumulant objectes, gastant diners, corrent desesperat darrere de coses d'aquest món.** Arribarà d'una forma molt més bella i satisfactòria si et deixes impulsar per l'Esperit Sant.

Capítol cinquè

Camins de joventut

135. Apreciar la joventut implica veure aquest temps de la vida com un moment valuós i no com una etapa de pas on la gent jove se sent empesa cap a l'edat adulta.

141. Però en contra dels somnis que mobilitzen decisions, sempre hi ha l'amenaça del lament, de la resignació. **Això ho deixem per aquells que segueixen la "deessa lamentació".**

142. Encara que t'equivoquis sempre podràs aixecar el cap i tornar a començar, perquè ningú té dret a robar-te l'esperança.

143. Joves, no renunciieu al millor de la vostra joventut, no observeu la vida des d'un balcó. No confongueu la felicitat amb un sofà ni visqueu tota la vida darrere d'una pantalla. Tampoc us convertiu en el trist espectacle d'un vehicle abandonat. No sigueu cotxes aparcats, millor que deixeu brollar els somnis i prengueu decisions. **Arrisqueu, encara que us equivoqueu.** No sobrevisqueu amb l'ànima anestesiada ni miren el món com si fóssiu turistes. Feu enrenou! [...] **Si us plau, no us jubileu abans d'hora.**

162. No seràs sant i t'ompliràs copiant als altres. Ni tan sols imitar els sants significa copiar la seva forma de ser i de viure la santedat. [...] Arribar a ser sant és arribar a ser més plenament tu mateix, a ser aquest que Déu va voler somiar i crear, no una fotocòpia. La teva vida ha de ser un estímul el profètic, que impulsi a d'altres, que deixi una marca en aquest món, aquesta marca única que només tu podràs deixar.

164. Sempre és millor viure la fe junts i expressar el nostre amor amb una vida comunitària, compartint amb altres joves el nostre afecte, el nostre temps, la nostra fe i les nostres inquietuds. L'Església ofereix molts espais diversos per viure la fe en comunitat, perquè tot és més fàcil junts.

174. A vosaltres us demano que també sigueu protagonistes d'aquest canvi. Seguiu superant l'apatia i oferint una resposta cristiana a les inquietuds socials i polítiques que es van plantejant en diverses parts del món. [...] Sobretot, d'una manera o d'una altra, **sigueu lluitadors pel bé comú**, sigueu servidors dels pobres, sigueu protagonistes de la revolució de la caritat i del servei, capaços de resistir les patologies de l'individualisme consumista i superficial.

176. Joves, no deixeu que el món us arrossegi a compartir només les coses dolentes o superficials. Vosaltres sigueu capaços d'anar contra corrent i sàpigueu compartir Jesús, comuniquem la fe que Ell us va regalar.

178. La vostra vida no és un "mentrestant". Vosaltres sou *l'ara* de Déu, que us vol fecunds. Perquè és donant quan es rep.

Capítol sisè

Joves amb arrels

Que no t'arrenquin de la terra

186. Avui veiem una tendència a “homogeneïtzar” als joves, a dissoldre les diferències pròpies del seu lloc d’origen, a convertir-los en éssers manipulables fets en sèrie. Així es produeix **una destrucció cultural, que és tan greu com la desaparició de les espècies animals i vegetals.**

La teva relació amb la gent gran

190. Un jove sempre hauria de tenir un esperit crític. [...] Però es tracta simplement d’estar oberts per recollir una saviesa que es comunica de generació en generació, que pot convida amb algunes misèries humanes, i que no ha de desaparèixer davant les novetats del consum i del mercat.

191. A món mai li va servir ni li servirà la ruptura entre generacions. Són els cants de sirena d’un futur sense arrels, sense arrelament. **És la mentida que et fa creure que només la novetat és bona i bonic.** L’existència de les relacions intergeneracionals implica que en les comunitats es posseeixi una memòria col·lectiva.

193. Si els joves s’arrelen en aquests somnis de la gent gran aconseguen veure el futur, poden tenir visions que els obren l’horitzó i els mostren nous camins. Però si la gent gran no somien, els joves ja no poden mirar clarament l’horitzó.

Capítol setè

La pastoral dels joves

202. La pastoral juvenil, tal com estàvem acostumats a tirar-la endavant, ha patit l’embat dels canvis socials i culturals. **Els joves, en les estructures habituals, moltes vegades no troben respostes a les seves inquietuds, necessitats, problemàtiques i ferides.** [...] S’està creixent en dos aspectes: la consciència que és tota la comunitat la que els evangelitza i la urgència que ells tinguin un protagonisme més gran en les propostes pastorals.

204. La pastoral juvenil necessita adquirir una altra flexibilitat, i convocar els joves a esdeveniments que de tant en tant els ofereixin un lloc on no només rebin una formació, sinó que també els permetin compartir la vida, celebrar, cantar, escoltar testimonis reals i experimentar la trobada comunitari amb el Déu viu.

Una pastoral sinodal

205. Les metodologies no importa de quin color siguin, si són “conservadores o progressistes”, si són “de dreta o d’esquerra”. L’important és que recollim tot el que hagi donat bons resultats i sigui eficaç per comunicar l’alegria de l’Evangeli.

Grans línies d’acció

211. És necessari **acostar-se als joves amb la gramàtica de l’amor, no amb el proselitisme.** El llenguatge que la gent jove entén és el d’aquells que donen la vida, el de qui està allà per ells i per a ells, i el dels qui, malgrat els seus límits i debilitats, tracten de viure la seva fe amb coherència.

212. En alguns llocs passa que, després d’haver provocat en els joves una intensa

experiència de Déu, una trobada amb Jesús que va tocar els seus cors, després només els ofereixen trobades de “formació” on només s’aborden qüestions doctrinals i morals: sobre els mals del món actual, sobre l’Església, sobre la Doctrina Social, sobre la castedat, sobre el matrimoni, sobre el control de la natalitat i sobre altres temes. [...] **Calmem l’obsessió per transmetre un cúmulo de contingut doctrinals**, i abans de res tractem de suscitar i arrelar les grans experiències que sostenen la vida cristiana.

215. Qualsevol pla de pastoral juvenil ha d’incorporar clarament mitjans i recursos diversos per ajudar els joves a créixer en la fraternitat, a viure com a germans, a ajudar-se mútuament, a crear comunitat, a servir els altres, a estar a prop dels pobres.

La pastoral de les institucions educatives

221. L’escola necessita una urgent autocrítica si veiem els resultats que deixa la pastoral de moltes d’elles, una pastoral a concentrada en la instrucció religiosa que sovint és incapaç de provocar experiències de fe perdurables. A més, **hi ha alguns col·legis catòlics que semblen estar organitzats només per a la preservació**. La fòbia al canvi fa que no puguin tolerar la incertesa i es repleguin davant els perills, reals o imaginaris, que tot canvi comporta. L’escola convertida en un “búnquer” que protegeix dels errors “de fora”, és l’expressió caricaturitzada d’aquesta tendència. [...] En realitat, una de les alegries més grans d’un educador es produeix quan pot veure un estudiant constituir-se a si mateix com una persona forta, integrada, protagonista i capaç de donar.

223. D’altra banda, no podem separar la formació espiritual de la formació cultural. L’Església sempre va voler desenvolupar per als joves espais per a la millor cultura. [...] **L’estudi serveix per fer-se preguntes, per no ser anestesiats per la banalitat, per buscar sentit a la vida.**

Diferents àmbits per desenvolupaments pastorals

224. No cal menysprear els joves com si fossin incapaços d’obrir-se a propostes contemplatives. Només cal trobar els estils i les modalitats adequades per ajudar-los a iniciar-se en aquesta experiència de tan alt valor.

228. En molts adolescents i joves desperta especial atracció el contacte amb la creació, i són sensibles cap a la cura de l’ambient, com passa amb els Escoltes i amb altres grups. [...] En l’esperit de sant Francesc d’Assís, són experiències que poden significar un camí per iniciar-se en **l’escola de la fraternitat universal i a l’oració contemplativa**.

Una pastoral popular juvenil

232. Especialment amb els joves que no van créixer en famílies o institucions cristianes, i estan en un camí de lenta maduració, **hem d’estimular el “bé possible”** [...] A vegades, per pretendre una pastoral juvenil asèptica, pura, marcada per idees abstractes, allunyada del món i preservar de tota màcula, convertim l’Evangeli en una oferta insípida, incomprendible, llunyana, separada de les cultures juvenils i apta només per a una *elit* juvenil cristiana que se sent diferent, però que en realitat flota en un aïllament sense vida ni fecunditat.

234. Som una Església de portes obertes. Ni tan sols cal que algú assumeixi

completament tots els ensenyaments de l'Església perquè pugui participar d'alguns dels nostres espais per a joves. Només cal una actitud oberta per a tots els que tinguin el desig i la disposició de deixar-se trobar per la veritat revelada per Déu.

235. Tots els joves, sense exclusió, són al cor de Déu i, per tant, al cor de l'Església.

Sempre missioners

241. Els joves són capaços de crear noves formes de missió, en els àmbits més diversos. Per exemple, **ja que es mouen tan bé en les xarxes socials, cal convocar-los perquè les omplin de Déu, de fraternitat, de compromís.**

L'acompanyament dels adults

246. Algunes vegades, els mentors són col·locats sobre un pedestal [...]. Els mentors no haurien de portar els joves a ser seguidors passius, sinó més aviat a caminar al seu costat, deixant-los ser els protagonistes del seu propi camí. Han de respectar la llibertat que el jove té en el seu procés de discerniment i oferir-los eines perquè ho facin bé.

Capítol vuitè

La vocació

249. El Concili Vaticà II ens va ajudar a renovar la consciència d'aquesta crida adreçada a cadascú: «Emparats amb tants i tants grans mitjans de salvació, tots els cristians, de qualsevol estat i condició, són cridats pel Senyor, cadascun en el propi camí, a aquella perfecció de santedat amb què el mateix Pare és perfecte» (LG, 11).

El seu cridat a la amistat amb Ell

252. La vida que Jesús ens regala és una història d'amor, una *història de vida* que vol barrejar-se amb la nostra i fer arrels a la terra de cadascú. **Aquesta vida no és una salvació penjada "en el núvol" esperant ser descarregada**, ni una "aplicació" nova a descobrir o un exercici mental fruit de tècniques d'autosuperació. Tampoc la vida que Déu ens ofereix és un "tutorial" amb el qual aprendre l'última novetat. La salvació que Déu ens regala és *una invitació a formar part d'una història d'amor.*

El teu ser pels altres

257. En el discerniment d'una vocació és important veure si un reconeix en si mateix les capacitats necessàries per a aquest servei específic a la societat. [...] La teva vocació t'orienta a treure fora el millor de tu mateix per a la glòria de Déu i per al bé dels altres. **El tema no és només fer coses, sinó fer-les amb un sentit, amb una orientació.**

L'amor i la família

261. El veritable amor és apassionat. L'amor entre un home i una dona, quan és apassionat, et porta a donar la vida per sempre. Sempre. I a donar-la amb cos i ànima.

263. Val la pena apostar per la família i que en ella trobareu els millors estímuls per madurar i les més belles alegries per compartir. **No deixeu que us robin l'amor de debò.**

264. Us demano que sigueu revolucionaris, us demano que aneu contra corrent; si, en això **us demano que us rebel·leu contra aquesta cultura de la provisionalitat** que, en el fons, creu que vosaltres no sou capaços d'assumir responsabilitats, creu que vosaltres no sou capaços d'estimar veritablement. Jo sí que tinc confiança en vosaltres, i per això els animo a optar pel matrimoni.

El Treball

269. Prego als joves que no esperin viure sense treballar, depenent de l'ajuda d'altres. Això no és bo, perquè el treball és una necessitat, part del sentit de la vida en aquesta terra, camí de maduració, de desenvolupament humà i de realització personal.

270/271. El món del treball és un àmbit en el que els joves experimenten formes d'exclusió i marginació. [...] És una qüestió molt delicada que la política ha de considerar com un tema de primer ordre, particularment avui que la velocitat dels desenvolupaments tecnològics, juntament amb l'obsessió per reduir els costos laborals, pot portar ràpidament a substituir innumbrables llocs de treball per màquines. I es tracta d'un assumpte fonamental de la societat perquè la feina per a un jove no és senzillament una tasca orientada a aconseguir ingressos.

Vocacions a la consagració especial

275. Si alguns sacerdots no donen un bon testimoni, no per això el Senyor deixarà de cridar. Al contrari, Ell redobla l'aposta perquè no deixa de tenir cura de la seva Església estimada.

276. En el discerniment d'una vocació no cal descartar la possibilitat de consagrar-se a Déu en el sacerdoci, a la vida religiosa o en altres formes de consagració. Per què excloure? Tingues la certesa que, **si reconeixes una crida de Déu i el segueixes, això serà el que t'omplirà.**

Capítol novè

El discerniment

279. Recordo que tots, però especialment els joves, estan exposats a un zàping constant. És possible navegar en dos o tres pantalles simultàniament i interactuar al mateix temps en diferents escenaris virtuals. Sense la saviesa del discerniment podem convertir-nos fàcilment en titelles a mercè de les tendències del moment.

286. Vull recordar quina és la gran pregunta: Moltes vegades, en la vida, perdem temps preguntant-nos: "Però, *¿qui sóc jo?*". I tu pots preguntar-te qui ets i passar tota una vida buscant qui ets. Però **pregunta't: "Per a qui sóc jo?"**. Ets per a

Déu, sens dubte. Però Ell va voler que siguis també per als altres, i va posar en tu moltes qualitats, inclinacions, dons i carismes que no són per a tu, sinó per a altres.

287. Per discernir la pròpia vocació, cal reconèixer que aquesta vocació és la crida d'un amic: Jesús. Als amics, si se'ls regala alguna cosa, se'ls regala el millor

289. Estimats joves, seré feliç veient-los córrer més ràpid que els lents i temorosos. Corrent atrets per aquest Rostre tan estimat, que adorem en la Sagrada Eucaristia i reconeixem en la carn del germà sofrent. L'Esperit Sant us empeny en aquesta cursa cap endavant. L'Església necessita el vostre entusiasme, les vostres intuïcions, la vostra fe. **Ens feu falta! I quan arribeu on nosaltres encara no hem arribat, tingueu paciència per esperar-nos.**